

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:02
מוצאי שבת קודש.....6:34
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שיר השירים ח'
בבלי.....מנחות כ"ז
ירושלמי.....גיטין י"ח
תוספתא.....דמאי ח'
רמב"ם.....מצות עשה פד-קסו

שעה 15, גליון 19 (737)

פרשת יתרו, שבת שירה, כ' שבט, שעת תשפ"ו לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

זיי מיר מוחל

מיר שטייען נאך אין די הייליגע טעג פון שובב"ם, ווען יעדער איד קען גרינג תשובה טון און זיך דערנענטערן צום אייבערשטן, דעריבער איז יעדע די פאסיגסטע צייט אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען שטענדיג זיך מתווה צו זיין פאר'ן אייבערשטן. דאס מיינט אז ער זאל ארויסזאגן מיט'ן מויל פאר'ן אייבערשטן: "איך האב דאס און דאס געטון, זיי מיר מוחל אויף דעם. איך האב עס נישט געטון דיר צו דערצערענען, נאר ווייל דער יצר הרע האט זיך געשטארקט אויף מיר", און אזוי ווייטער זאל מען זיך פארענטפערן פאר'ן אייבערשטן אז באמת וויל מען זיין וואויל.

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס דער מענטש פארדינט פון דעם וואס ער איז זיך מתווה פאר'ן אייבערשטן. אזא מענטש קען מען שוין נישט שטראפן, ער נעמט אראפ פון זיך אלע דינים און שלעכטע גזירות. חז"ל זאגן (ספרא פרשת בחקתי) אז אין די מינוט וואס א מענטש איז זיך מתווה פאר'ן אייבערשטן, איז דער אייבערשטער גלייך זיך מרחם אויף אים. דער אייבערשטער וויל נאר איין זאך, אז דער מענטש זאל זיך אראפפייגן דעם קאפ פאר אים און זאגן אז ער וויל זיין גוט. דער פסוק זאגט (הושע יד, א) "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", זאגן אויף דעם די חז"ל (פסיקתא דרב פהנא, פרק כ"ד) אז דער אייבערשטער זאגט אז ער דארף <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ויעמד העם מרחק, ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, דאס פאלק איז געשטאנען פון דערווייטנס, אבער משה האט זיך דערנענטערט צו דעם וואלקן וואס דארט איז דער אייבערשטער. דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קט"ו) זאגט אויף דעם פסוק, ווער עס ליגט אין גשמיות אלע זיינע יארן, ער לעבט נישט מיט'ן אייבערשטן, און דערנאך בארעכנט ער זיך איין טאג און ער מאכט אפ צו ווערן אן ערליכער איד, איז דער מדה הדין מקטרג אויף אים, וואו איז ער געווען ביז יעדע? און מאכט אים שווער צו דינען דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער וויל דאך אבער יא אז דער מענטש זאל אים דינען, וואס טוט דער אייבערשטער? ער באהאלט ער זיך אין די מניעה, און ווער עס האט שכל, קוקט אריין אין די מניעה, זוכנדיג ווער ברענגט מיר די מניעה, ווער מאכט מיר דאס שוועריקייט? און ער טרעפט דארט דעם אייבערשטן, ווייל דער אייבערשטער האט דאך דאס געמאכט. ווער עס האט אבער נישט קיין שכל ווערט אינגאנצן פארלוירן פון זיין מניעה, פון זיין טונקעלע נעפל.

מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק, ויעמד העם מרחק, דאס פאלק איז געשטאנען פון דערווייטנס, דאס הייסט, מענטשן וואס זענען נישט מקורב צום צדיק, ווען זיי זעען א נעפל, מניעות און נסיונות שטייען זיי פון דערווייטנס, זיי געבן גלייך אויף, "עס איז נישט פאר מיר, איך וועל שוין נישט זיין אן ערליכער איד, איך קען נישט דאווענען, איך קען נישט לערנען", ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, אבער משה האט זיך דערנענטערט צו דעם וואלקן וואס דארט איז דער אייבערשטער, דאס הייסט, דער צדיק גייט נאנט צו די מניעה, אפילו ער זעט זיך מיט שוועריקייטן, ווייסט ער אז אין די מניעה איז באהאלטן דער אייבערשטער.

ביי קינדער איז דא א שפיל וואס מען רופט "הייס קאלט", דער שפיל גייט אזוי, איינער נעמט א זאך און בשעת אלע אנדערע קינדער זעען נישט לייגט ער עס אויף א באהאלטענע פלאץ, דערנאך הייבן אלע אן עס זוכן, אבער מען ווייסט דאך נישט וואו צו זוכן, גייט דער שפיל, אז דער באהאלטער געבט סימנים, אויב הייבט מען אן זוכן אויף די פארקערטע ריכטונג זאגט ער: "קאלט", ווען מען קומט נענטער זאגט ער: "הייס", און ווען מען קומט שוין גאר נאנט זאגט ער: "קאכעדיג". האב איך געהערט פון א ברוסלביער חסיד זייער א שיינע לימוד וואס מען קען ארויס נעמען דערפון: ווען א מענטש גייט אריבער גאר שווערע איבערגיייעכץ, ער שפירט ווי עס איז "קאכעדיג", עס איז אים שרעקליך הייס אין לעבן, ער גייט אריבער קאכעדיגע נסיונות וכו', דארף ער וויסן, "קאכעדיג" מיינט אז מען איז שוין נענטער צו דער ישועה, דו שטייסט יעדע נעבן דיין ישועה, עפן אויף דינע אויגן, דער אייבערשטער איז דא ביי דיר, עפן דיין מויל און זאג ארויס א ווארט צום אייבערשטן. "רבונו של עולם, קוק וואס איך טו", "רבונו של עולם קוק וואס איך גיי אריבער", "רבונו של עולם איך ווייס אז דו ביסט באהאלטן אין דעם נסיון העלף מיר איך זאל זיך קענען שטארקן דערויף", "רבונו של עולם איך גיי ווייטער גיין אין בית המדרש דאווענען, שחרית, מנחה און מעריב, איך גיי זיך נישט דערשרעקן פון די אלע מניעות".

א גוט ווארט עס לוינט זיך צו גיין צו

רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד), שמחה כד, שמחה היילט, שמחה איז א רפואה פאר אלעס; אויף איז דא א גוטע מעדעצין פון רבינו, "טאנצן און פאטשן"; דער רבי זאגט (שם חלק א, סימן ט), אז פאטשן און טאנצן נעמט אנוועק אלע דינים; עס איז גוט אנטווינדן אין שטוב יעדן טאג פאר פינף צען מינוט לעבעדיגע ערליכע מוזיק און פאטשן און טאנצן, דאס איז א רפואה אויף פאר די נפש, עס היילט מענטל.

(עצמו אמונה בשלח תשפ"ו)

גארנישט פונעם מענטש, נאר ווערטער. ער וויל נאר אז דער מענטש זאל רעדן צו אים און זיך מתוודה זיין, און דאן וועט ער אים שוין מוחל זיין אויף אלעס.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז ווען א איד טוט חס ושלום אן עבירה, ווערט דאס אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, אזוי ווי דער פסוק זאגט (חזקאל לב, כז) "ותהי עונותם חקוקה על עצמותם". און דאס מאכט אז די ביינער פונעם מענטש זאל צובראכן ווערן. דאס ברענגט נאכדעם אלע צרות און יסורים אויפ'ן מענטש, דער מענטש ווערט א דערבייטערטער און טרויעריגער מענטש. ווען דער מענטש זאגט אבער ארויס מיט'ן מויל פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ער האט געטון, דאן גייען ארויס די ווערטער פון זיינע ביינער, עס נעמט אנוועק פון אים אלע צרות, און ער ווערט א פרייליכער מענטש.

און דעריבער זאגן מיר אייביג די ודיי ביים דאווענען לויט די א' ב' – א'שמונו ב'גדנו ג'לנו און אזוי ווייטער. און די זעלבע ביי די לאנגע "על חטאים" גייט עס אויף לויט די א' ב'. ווייל מיט דעם וואס מען נוצט די אותיות אויף זיך מתוודה צו זיין, מיט דעם גייט ארויס די אלע אותיות פון די ביינער.

און דעריבער, ווייל דאס זיך מתוודה זיין איז אזוי גרויס און עס העלפט אזויפיל פאר'ן מענטש, דעריבער האט מען אזוי מתקן געווען אז מען זאל זיך מתוודה זיין יעדן טאג ביי תחנון, און טייל זענען זיך מתוודה אויף ביי די ברכה פון "שמע קולנו", אויף די וואס זאגן יעדן טאג די קריאת שמע שעל המטה פון אר"י הקדוש זענען זיך דארט נאכאמאל מתוודה.

דאס איז אבער נישט גענוג, ווייל אסאך מאל האט דער מענטש נישט דער קאפ אויפ'ן פלאץ, און ער טראכט אפילו נישט וואס ער זאגט. דער מענטש דארף אויף זיין אייגענע שפראך און מיט זיינע אייגענע געפילן, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן. זיך מתוודה זיין צו אים, און אים איבערבעטן. און דאס וועט מאכן דעם מענטש פאר א פרייליכער מענטש, און עס וועט אראפנעמען פון אים אלע שלעכטס.

אויף מיין עס נישט אמת'דיג

איינע פון די זאכן וואס האלט צוריק דעם מענטש פון זיך מתוודה זיין איז דאס וואס ער טראכט ביי זיך אז ער מיינט דאך נישט אמת'דיג וואס ער זאגט. ער זאגט טאקע פאר'ן אייבערשטן אז ער איז נישט געווען וואויל, און אז ער גייט שוין פון יעצט און ווייטער אייביג זיין ערליך און זיך אויפפירן נאר גוט. ער ווייסט דאך אבער טיף אין הארץ דעם אמת אז ער זאגט דאס נישט אמת'דיג מיט'ן גאנצן הארץ, ער איז נאכנישט אזוי שטארק אויסגעארבעט אז ער וועט שוין קיינמאל נישט נאכאמאל דורכפאלן.

דער אמת איז אבער אז אפילו ווען דער מענטש מיינט עס נישט אינגאנצן אמת'דיג איז עס אויף זייער חשוב און עס נוצט אויף. אזוי ווי מיר זעען ביי די מעשה פון בלעם, זאגט דארט דער פסוק (במדבר כה, לד) "ויאמר בלעם אל מלאך ה' חטאתי" - בלעם האט געזאגט פאר'ן מלאך אז ער איז זיך מודה און מתוודה אז ער האט געזינדיגט, ער האט נישט געטון ריכטיג. זאגט אויף דעם דער מדרש (במדבר רבה כ, י"ו) אז בלעם איז געווען א קלוגער מענטש, ער האט געוואוסט אז ווי נאר א מענטש איז זיך מתוודה און זאגט "אויף האב געזינדיגט", דאן קען קיין שום מלאך אים נישט אנדירן און שלעכטס טון.

זעט מען פון דעם אז אפילו אזא רשע ווי בלעם, וואס ער האט זיכער געוואלט ווייטער אויף שלעכטס טון; וויבאלד ער האט זיך אבער מתוודה געווען, האט מען אים שוין נישט געקענט שטראפן. איז דאך זיכער ביי אונז, וואס מיר זענען גאר ווייט פון צו זיין אזוי ווי בלעם, יעדער איד וויל באמת זיין וואויל און ערליך, נאר ער האט א שווערע יצר הרע; איז דאך זיכער אז ווען ער איז זיך מתוודה פאר'ן אייבערשטן, איז דער אייבערשטער אים אלעס מוחל, און עס קען גאר נישט פאסירן קיין שלעכטס צו אים.

ווען א איד וועט זיך צוגעוואוינען שטענדיג איבערצובעטן דעם אייבערשטן און זיך מתוודה צו זיין, אפילו ווען אין אנהויב וועט ער עס נישט זאגן מיט'ן גאנצן אמת און מיט'ן גאנצן הארץ, וועלן אבער די ווערטער צוביסלעך אריינגיין מער און מער אין זיין הארץ, ביז ער וועט עס טאקע יא זאגן מיט אן אמת. ער וועט ווערן אן אמת'ער ערליכער איד, און עס וועט אים זיין גוט און וואויל אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך ודיי)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

גוטע חברים

בעצרת ה' תתכ"ח

יום ג' פרשת בא, ב' שבט, שנת תשפ"ו לפרט קטן
... גרו יאיר

איך וויל דו זאלסט האבן גוטע חברים, דו זאלסט אנטלויפן פון שלעכטע חברים מער ווי מען לויפט אנוועק פון א פייער, ווייל שלעכטע חברים קענען חריב מאכן דאס לעבן פון די וועלט און פון יענע וועלט.

צוויי סימנים געב איך דיר צו זען ווער איז א נישט גוטע חבר פאר דיר:

(1) הער וואס יענער רעדט, אז יענער רעדט מיאוסע ווערטער אדער כמו מיאוסע ווערטער - זאלסטו אנוועק שטיין פון יענעם. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אית ניבול פה חלק א, סימן א): "מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און", ווער עס רעדט שמוציג איז דאס א סימן אז ער איז א שמוציגער מענטש; געב זיך זייער אכטונג פון בחורים וואס רעדן פון שידוכים וכו'.

(2) געב זיך אכטונג פון בחורים וואס זאגן דיר זאלסט נישט פאלגן זיינע עלטערן, פון זיך אנוועק רירן פון די וועג פון די עלטערן, חס ושלום, חס וחלילה זיך אנוועק רוקן פון די וועג וואס די עלטערן גייען.

זיי שטארק מיטן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), לערן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, זיבן דפים גמרא, זאג דעם יום תהילים און לערן אסאך ספר המידות.

אויף זאלסטו גיין אין גאס מיט די אויגן אראפ און די קאפ און הארץ אויף ארויף, רעד צום אייבערשטן, בעט אים אז דו זאלסט זוכה זיין צו תשובה טון און זיין א צדיק.

איך האב דך זייער ליב.

(עצתו אמונה בא תשפ"ו)

ספר המדות תשובה

ב. מי שהוא ערום ממעשים טובים, אינו יכול להפריש אחרים מרשעתם. ווער עס איז אליין נאקעט פון גוטע מעשים, דער קען נישט העלפן אנדערע מענטשן זיך אפצולאזן פון זייערע שלעכטע זאכן.

ג. התענית קשה מחרב. פאסטן א תענית, איז שטערקער פון א שווערד.

ד. התשובה ראוי שתהיה באותו דבר עצמו. ווען מען טוט תשובה, דארף עס זיין מיט די זעלבע זאך אין וואס מען איז דורכגעפאלן.

די לעבנסגעשיכטע פון

הייליגן רבי'ן (רלט)

דער רבי האט ארומגעקערט פון דעם אז מען זאל זינגען אלע זמירות פשוט מיט תמימות, און זיך נישט שעמען פון קיינעם אויף דער וועלט, ווייל דער עיקר אידישקייט איז תמימות ופשיטות, דער עיקר תכלית איז צו דינען דעם אייבערשטן מיט א געוואלדיגע פשוטות און תמימות, אן קיין שום חכמות.

דער רבי האט אנגעהויבן זאגן די תורה (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן י"ט) וואס רעדט פון תמימות און פון זיך דערנווייטערן פון חקירות. דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז אויב לאזט מען אפ די פשוטע אידישע זאכן וואס פשוטע אידן טוען, צום ביישפיל דאס זינגען זמירות שבת, זאגן אסאך תהלים, זאגן תחינות און בקשות, און אזוי ווייטער, דאס מאכט אז מען זאל אנקומען ביים סוף צו חקירות און אפיקורסות חס ושלום, ווייל דער עיקר עבודת השם איז צו זיין א פשוטער איד, מורא האבן פונעם אייבערשטן און טון די פשוטע זאכן וואס אידישע קינדער טוען.

דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט, "איך בין מקנא דעם ר' יוסל, דער איידעם פון ר' יעקב, וואס ער קען זאגן אסאך"; אין שטאט ברסלב האט געוואוינט א פשוטער איד מיט'ן נאמען ר' יוסל, וואס ער פלעגט זאגן זייער אסאך יעדן טאג, אסאך תהלים, תחינות, בקשות, מעמדות, און נאך, א גאנצן טאג האט ער כסדר געזאגט און געזאגט וואס איז אים נאר אונטערגעקומען אין האנט, חומש, משניות, עין יעקב; און דער רבי האט אים זייער אויסגעלויבט מיט זיין פשוטות און תמימות.

דער רבי האט געזאגט אז מען דארף גארנישט קענען קיין חכמות אין עבודת השם, מען דארף נאר האבן תמימות ופשיטות און אמונה.

דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אז פשוטות איז העכער פון אלעס, ווייל דער אייבערשטער איז דאך זיכער העכער פון אלעס, און דער אייבערשטער איז פשוט בתכלית הפשוטות.

דער רבי האט ווייטער אסאך ארומגעקערט פון די גרויסקייט פון פשוטע אמונה און תמימות, נישט אריינצוגיין אין קיין שום חקירות, נישט אריינקוקן אין קיין שום ספרים פון מחקרים, נאר גלייבן אינעם אייבערשטן מיט פשוטע אמונה אן קיין שום חקירה, עס איז גענוען א לענגערע שמועס וואס איז געדרוקט געווארן אין שיחות הר"ן (סימן ל"ב), זע די שמועס אינגעווייניג.

און דער רבי האט צוגעענדיגט, "ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, אבער ביי מיר איז אמונה גאר א גרויסע זאך, און דער עיקר אמונה איז אן קיין שום חכמות און חקירות, נאר מיט'ן גאנצן פשוטות, אזוי ווי פרויען און פשוטע ערליכע אידן גלייבן אינעם אייבערשטן".

די שמועס האט זיך פארצויגן ביז צום עלות השחר שבת אינדערפרי, פון דארט איז מען גלייך געגאנגען זיך

<<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

קאסטומער סערוויס פאר מענטשן וואס שעלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן עפעס איבער מיין ארבעט. אין די קאמפאני וואו איך ארבעט איז מיין דזשאב אויפצוהייבן טעלעפאן קאלס און געבן סערוויס פאר מענטשן, מאכט זיך אבער אסאך מאל אז עס קלינגען מענטשן וואס זענען אויפגערגעט, אדער מענטשן מיט נפשויות'דיגע פראבלעמען וכדומה, און זיי קענען שרייען און שעלטן אויב עפעס געפעלט זיי נישט.

איך פון מיין זייט פרוביר צו טון וואס איך קען צו העלפן יעדן וואס רופט, און איך געב אכטונג צו רעדן זיין צו יעדן, מיין שאלה איז אבער וואס איך דארף טון ווען א מענטש שרייט אויף מיר און שעלט מיר, צי דארף איך זיך דערשרעקן פון די קללות? קען עס מיר טאקע שאטן? אדער דארף איך זיך נישט צוטון מאכן?

איך וועל זיך שטארק פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר ענטפערן.

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר

ווען קאסטומערס הייבן אן שעלטן - זאלסטו נישט ענטפערן, בלייב שטיל, און ווען זענער בארואיגט זיך - זאלסטו ווייטער ממשיך זיין צו רעדן פון די זאכן וואס מען דארף ערלעדיגן, מאך זיך נישט צוטון פון די קללות, דארפסט נישט מורא האבן. דער פסוק זאגט (משלי כו, ב): "כצפור לנווד, כדרור לענוף", אזוי ווי א פיגל פליט ארויס פון איר נעסט, זי פליט ארום זוכן עסן, און ביים סוף קומט זי צוריק צו איר נעסט, "כן קללת חנם, לו תבא", אזוי אויך דער וואס שעלט - וועט די קללה צוריקקומען אויף אים אליינס.

דאס דארף דיר געבן חזיון אויף עוסק זיין אין פארשפרייטן די ספרים פון רבי'ן, די עצות, חזיון און שכל פאר די וועלט. ווייל עס גייט אריבער ביטערע שווערע צער און פלאג אויף יעדן איינעם, דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן קט), יעדער איינער לייזט יסורים, עס איז נישטא קיין מענטש וואס זאל נישט האבן קיין יסורים, און אפילו די גרויסע עשירים זענען אויף פול מיט יסורים, אזוי ווי עס שטייט (איוב ה, ז): "אדם לעמל יולד, קצר ימים ושבע רגז", א מענטש איז באשאפן געווארן זיך צו מוטשען, דאס לעבן פון א מענטש איז ווייניג און פול מיט ווייטאג, אזוי אויך זאגט שלמה המלך (קהלת ב, כג): "גם כל ימיו כעס ומכאובות", דאס גאנצע לעבן איז פול מיט כעס און ווייטאג; און ווען עפעס גייט נישט ווי מען האט געוואלט און געפלאגט - ווערט מען משוגע, מען שעלט רחמנא לעלן; דארף מען פארשפרייטן דעם רבינ'ס ספרים, די זיסע ליכטיגע לויטערע עצות פון רבי'ן וואס בלאזט אריין אמונה, מען זאל זיך נישט פארלירן ווען זאכן גייען נישט ווי מען וויל, אשוי האדם וואויל איז דעם וואס איז עוסק אין פארשפרייטן די עצות פון רבי'ן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה בשלח תשפ"ו)

טובל'ן אין מקנה און צום דאווענען.

פון ווען דער רבי איז צוריק געקומען פון לעמבערג, און ער האט געזאגט אז ער גייט שוין נסתלק ווערן, האט ער פון דעמאלט ביז צו זיין הסתלקות גערעדט גאר אסאך מיט אנשי שלומינו גאר פון אמונה פשוטה, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, זיך דערווייטערן פון אלע סאך כופרים און אפיקורסים און ספרי חקירות, אפילו פון די וואס גדולי ישראל האבן געשריבן.

דער רבי האט געזאגט אז מען טאר נישט אריינקוקן אין די אלע ספרים וואס רעדן פון חקירה, ווען עס קומט צו אמונה קוקט מען נישט אויף קיינעם, זאל זיין ווער עס זאל נאר זיין, עס קומט נישט אריין צו געבן כבוד פאר איינעם, אויב רירט עס אן די פינטעלע הייליגע און ריינע אמונה, דארף מען עס ארויסווארפן און זיך דערווייטערן דערפון, ווי ווייט מען קען נאר.

דער רבי האט אויף אסאך גערעדט פון שמחה, צו טון אלעס אויף דער וועלט צו זיין גאר פרייליך אלעמאל, ווייל שמחה און אמונה איז געקניפט און געבינדען, איינס איז אנגעהאנגען אינעם אנדערן.

תשצג

נאך שבת איז דער רבי ארויפגעגאנגען אויף א וואגן אינאיינעם מיט רבי נתן און מיט נאך אנשי שלומינו צו פארן שפאצירן אין עפעס א פעלד אדער וואלד, און ווען זיי זענען אנגעקומען צו א פעלד האט דער רבי געהייסן דעם פעלד עגלה זיך אפשטעלן דארט, ווען אלע אנשי שלומינו זענען שוין אראפגעגאנגען פון וואגן איז דער רבי נאך געזעסן אויפ'ן וואגן און אלע אנשי שלומינו זענען געשטאנען ארום אים, און אינאויסן איז שוין געווארן צייט צו דאווענען מנחה און זיי האבן זיך געוואלט דארט שטעלן דאווענען.

האט דער רבי דעמאלט אנגעהויבן זאגן די תורה (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י"א), וואס הויבט זיך אן, "וויסן זאלסטו, אז ווען א מענטש דאווענט אין פעלד", זע די גאנצע תורה אינגעווייניג, און דער רבי האט אויסגעפירט, "אזוי ווי איר שטייט אלע ארום מיר, זע איד די גראן, ווי אזוי יעדעס גראן שטופט זיך צו צו יעדן וואס שטייט דא, זיך צו קענען דערהייבן און אריינגיין אין זיין דאווענען".

פארזעצונג
קוקט א"ה
גענומען פון
ספר "פעלד
הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה העניך אינדיג הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א מידל למזל טוב

מו"ה חיים דוד ראזענבערג הי"ו קרית ברסלב
צו די שידוך שליסן פון זיין טאכטער ע"ג למזל טוב

מו"ה שמחה בלאק הי"ו לאנדאן
גבאי ביהמ"ד "היכל הקודש" לאנדאן
צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה נ"י למזל ט

מו"ה שלום שניצלער הי"ו קרית ברסלב
צו די אפשערן פון זיין זון נתנאל נ"י למזל טוב

מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו קרית ברסלב
צו די אפשערן פון זיין זון נחמן נתן נ"י למזל טוב

ברסלב מצה בעקעריי ברוך ה' געעפנט פאר'ן סעואן

הודו לה' כי טוב! מיר דאנקען דעם באשעפער אז די "מצה בעקעריי" אין שטעטל האט שוין געעפנט אירע טויערן פאר'ן קומענדיגן פסח סעואן, כדי אנשי שלומינו זאלן קענען האבן מצות געבאקן לויט'ן געבורד. די הנהלה האט אריינגעלייגט גאר גרויסע כוחות און מאנאטן פון שווערע ארבעט מיט פלאנירונגען. די גאנצע אפעראציע ווערט געפירט אונטער די אויפזיכט פון חבר הנהלה מו"ה שבתי מזרחי הי"ו און דער מענעדזשער מו"ה נח הערש ווייס הי"ו. דער דיין שליט"א גיבט א שטרענגע השגחה און קומט כסדר פערזענליך אראפ איבערצוקוקן די טעגליכע ארבעט פונדערנאנט.

די מצות ווערן געבאקן מיט די העכסטע סטאנדארטן פון כשרות, הידורים און חומרות. אלע הוראות און אנווייזונגען פאר'ן בעקעריי ווערן געגעבן פערזענליך דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א, וועלכער פירט אן דעם גאנצן פראצעס מיט פונקטליכע הדרכה און גייט איבער יעדעס איינציגסטע דעטאל מיט'ן מענעדזשער און מיט'ן דיין. דער דיין באזוכט דארט רעגלמעסיג און האלט אן אפן אויף די גאנצע ארבעט, פונעם קנעטן ביזן אפשיקן צו די קונדן. דער דיין שליט"א האט זיך אויסגעדרוקט אז ס'איז נישטא קיין מצות אזוי מהודר ווי די וואס ווערן געבאקן אין די ברסלבער מצה בעקעריי.

אנשי שלומינו וואס קויפן דארט מצות שוין די לעצטע פאר יאר, זינט די בעקעריי האט געעפנט, זאגן אז די מצות זענען אויסערגעווענליך געשמאק און וואונדערבאר. און נאך מער איז דאס וויסן אז די מצות ווערן געבאקן דורך ברסלבער חסידים, יראים ושלמים, וואס זענען דבוק אינעם אייבערשטן און גייען זיך אין מקוה יעדן איינציגן טאג, און בשעת'ן ארבעטן מיט די מצות שאקלען זיך זייערע ליפן ווען זיי רעדן זיי צום אייבערשטן.

אנשי שלומינו קוקן עס אן פאר א געוואלדיגע זכיה צו קויפן די מצות דא אין אונזער מצה בעקעריי. מיט דעם זענען זיי מקיים די "לכו והתפרנסו זה מזה", און העלפן צושטעלן פרנסה בדרך כבוד פאר פילע משפחות פון אונזערע חברי הקהילה וואס ארבעטן אין די בעקעריי מיט גרויס געטריישאפט.

אזוי ווי דער יום טוב פסח קומט שוין אן מיט שנעלע טריט און די צייט איז גאר קנאפ, איז די צאל פון די מצות זייער באגרעניצט. צוליב די באגרעניצטע צאל מצות וואס מ'קען באווייזן צו באקן פאר'ן יום טוב, בעטן מיר דעם עולם מען זאל מאכן די ארדערס ווי פריער מעגליך, כדי מיר זאלן קענען נאכקומען די באדערפענישן פון יעדן איינעם אויפ'ן בעסטן אופן.

ווער עס וויל באשטעלן מצות זאל ביטע רופן מו"ה נח הערש ווייס הי"ו, און מיט'ן אייבערשטנס הילף וועט ער טון זיין מאקסימום נאכצוקומען יעדנס פארלאנג.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצות אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
און מיר וועלן עס שיקן צו אייך אחיים בעז"ה

מכובד'דיגע פרנסה

וועלכע סארט פרנסה פאסט פאר אן היימישן
איד צו נעמען? און איז ענדערש א דזשאב,
אדער עפענען אן אייגענע ביזנעס?
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 1, 12, 1, 67

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com